

בבית המשפט העליון

רע"פ 1479/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 51860-12-17 מיום 27.1.2019 שניתן על ידי כב' סג"נ י' נועם וכב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

בשם המבקש: עו"ד שאול עזרא

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' סגן הנשיא י' נועם וכב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן ו-א' אברבנאל) בעפ"ג 51860-12-17 מיום 27.1.2019 (להלן: פסק הדין), בגדרו התקבל בחלקו ערעור המבקש על גזר הדין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינסקביץ) בת"פ 41372-02-16 מיום 20.11.2017.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע בבית המשפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ו-תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(א) לחוק (ולהלן ביחד: העבירות).

יחד עם המבקש הורשע, באותן עבירות, נאשם נוסף (להלן: הנאשם הנוסף) אשר ביצע את העבירות בצוותא חדא עם המבקש (ולהלן ביחד: השניים).

2. בבואו לגזור את דינו של המבקש, עמד בית משפט השלום על כך שהתנהגותו של המבקש הייתה אלימה, בריונית וחסרת רסן אשר לא ניתן להשלים איתה או לגלות כלפיה סובלנות.

בית המשפט גזר על המבקש את העונשים הבאים: 22 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים – חודש במצטבר וחודשיים בחופף – כך שסך הכל ירצה המבקש 23 חודשי מאסר בפועל; שני מאסרים על תנאי – האחד בן 7 חודשים והשני בן 4 חודשים; פיצוי לשני נפגעי העבירה בסך כולל של 6,000 ש"ח.

המבקש ערער על גזר הדין.

3. בית המשפט המחוזי עמד על כך שלמבקש הרשעות מרובות בעבירות רכוש, אלימות, מרמה וסמים, שבגינן נדון בין היתר לעונשי מאסר בפועל לתקופות ארוכות.

עם זאת, בית המשפט קיבל את הערעור בחלקו וקבע כי עונש המאסר שהוטל על המבקש ישווה לעונש שהוטל על הנאשם הנוסף, כך שיעמוד על 18 חודשים. המאסר על תנאי הופעל, כפי שנקבע על ידי בית משפט השלום, כך שעונש המאסר הכולל שהוטל איפוא על המבקש הועמד על 19 חודשי מאסר בפועל.

מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי המופנית נגד חומרת העונש שהוטל על המבקש.

בקשת רשות הערעור

4. המבקש טוען כי חלקו באירוע מושא כתב האישום הוא מינורי ביחס לחלקו של הנאשם הנוסף, שהיה הדומיננטי בין השניים. כמו כן, טוען המבקש כי מן הצדק ומידת הרחמים להעניק לו רשות ערעור שכן הוא סועד את אמו המאושפזת בבית חולים.

דיון והכרעה

5. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם

מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (1.6.2014)). לאחר עיון בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה, כי הבקשה אינה עומדת באמות מידה אלו ועל כן דינה להידחות.

6. בקשת רשות הערעור מכוונת לחומרת העונש שהוטל על המבקש וכידוע הכלל הוא כי לא תינתן רשות ערעור במקרים אלו אלא אם מתקיימת סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה (ראו למשל רע"פ 6916/16 קרינאוי נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (6.12.2016)). בענייננו, העונש שהושת על המבקש איננו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת במקרים כגון אלה וגם מטעם זה דינה להידחות (ראו והשוו: רע"פ 801/04 דחבש נ' מדינת ישראל (12.2.2004); רע"פ 8531/15 עליה נ' מדינת ישראל (14.12.2015)).

7. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז באדר א' התשע"ט (4.3.2019).

ש ו פ ט